

Śrī Kṛṣṇa Kathāṃṛta Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

31. szám

Śayana Ekādaśī

2022. július 10.

- 1 A PRÉDIKÁLÁS FOLYAMATA
Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda
- 2 MIT JELENT ELFOGADNI ÉS FELADNI VALAKI TÁRSASÁGÁT?
Śrīla Bhaktivinoda Thākura
- 3 ÖRÖKKÉ A GURU ÁLTAL FEGYELMEZVE
Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami
- 4 ADVAITA ĀCĀRYA ÉS A VAIṢṆAVA-APARĀDHĪ
Śrī Narahari Cakravartī: Śrī Bhakti-ratnākara – részlet

A PRÉDIKÁLÁS FOLYAMATA

Ő Isteni Kegyelme

A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

*bhakta-gaṇa, śuna mora dainya-vacana
tomā-sabāra pada-dhūli, aṅge vibhūṣaṇa kari',
kichu muṇi karoṇ nivedana*

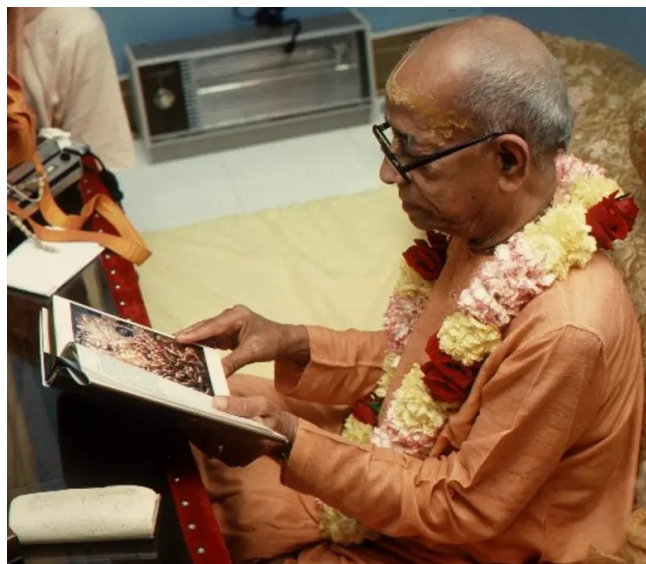
A legalázatosabban meghódolok mindannyiótok
lótuszlábának, s e lábak porát testemen ékszerként
viselem! Most pedig, kedves bhakták, még egy
dolgot hallgassatok meg!

*kṛṣṇa-bhakti-siddhānta-gaṇa, yāte praphulla padma-vana,
tāra madhu kari' āsvādana
prema-rasa-kumuda-vane, praphullita rātri-dine,
tāte carāo mano-bhṛṅga-gaṇa*

Kṛṣṇa odaadó szolgálata pontosan olyan, mint
egy kellemes, örömteli lótszzerdő, ahol bőségesen
folyik a méz. Azt kérem mindenkitől, ízleljétek
meg ezt a mézet! Ha az okoskodók elméjük méhét e
lótuszvirágerdőbe hozzák, és éjjel-nappal boldogan
élvezik a Kṛṣṇa iránti eksztatikus szeretetet, ez
teljes transzcendentális elégedettséget nyújtva
elégit ki majd spekuláló hajlamaikat.

*nānā-bhāvera bhakta-jana, haṁsa-cakravāka-gaṇa,
yāte sabe'arena vihāra
kṛṣṇa-keli sumṛṇāla, yāhā pāi sarva-kāla,
bhakta-haṁsa karaye āhāra*

A Kṛṣṇával kapcsolatban álló bhakták olyanok,
mint a hattyúk és a cakravāka madarak, akik e
lótuszerdőben játszanak. Kṛṣṇa kedvtelése a
lótuszok rügyei, melyek a hattyúhoz hasonlatos
bhakták tápláléka. Az Úr Śrī Kṛṣṇa örökké
transzcendentális kedvteléseibe merül, ezért a

bhakták – Śrī Caitanya Mahāprabhu nyomdokait
követve – szüntelenül csipegethetik az Úr
kedvteléseinek lótszrügyeit.

*sei sarovare giyā, haṁsa-cakravāka haṇā,
sadā tāhān karaha vilāsa
khaṇḍibe sakala duḥkha, pāibā parama sukha,
anāyāse habe premollāsa*

Śrī Caitanya Mahāprabhu összes bhaktájának el
kell mennie ehhez a tóhoz, s örökké Śrī Caitanya
Mahāprabhu lótszslábának oltalmában maradv a
mennyei vízben hattyúkká és cakravāka madarakká
kell válnak! Folytassák tovább az Úr Śrī Kṛṣṇa
szolgálatát, s élvezzék örökké az életet! Így minden
szenvadásuk enyhülni fog, hatalmas boldogságra
és örömteli istenszeretetre tesznek majd szert.

ei amṛta anukṣaṇa, sādhu mahānta-megha-gaṇa,
viśvodyāne kare varīṣaṇa
tāte phale amṛta-phala, bhakta khāya nirantara,
tāra śeṣe jīye jaga-jana

A Śrī Caitanya Mahāprabhu lótoszlábainak menedékében lévő *bhakták* elfogadják azt a felelősséget, amit az egész világ nektári odaadó szolgálattal való elárasztása jelent. Olyanok ők, mint a felhők, melyek esővel öntözik a földet, amely ebben a világban az Isten iránti szeretet gyümölcsét táplálja. A *bhakták* pedig szívük teljes megelégedéséig eszik e gyümölcsöt, s amit meghagynak, azt az egyszerű emberek fogyasztják el, és így élnek boldogan.

caitanya-līlā — amṛta-pūra, kṣṇa-līlā — sukaṇḍa-pūra,
duhe mili' haya sumādhurya
sādhu-guru-prasāde, tāhā yei āsvāde,
sei jāne mādhyama-prācūrya

Śrī Caitanya Mahāprabhu kedvteléseinek nektárral teliek, az Úr Kṛṣṇa kedvteléseinek pedig olyanok, mint a kámfor. Amikor e kettőt összekeverjük, egy nagyon édes ízt kapunk. Bárki, aki megkóstolja, a tiszta *bhakták* kegyéből értheti meg ennek az édességnek a mélységeit.

ye līlā-amṛta vine, khāya yadi anna-pāne,
tabe bhaktera durbala jīvana
yāra eka-bindu-pāne, utphullita tanu-mane,
hāse, gāya, karaye nartana

Az emberek erősek és szívósak lesznek, ha elég gabonát fogyasztanak, de az a *bhakta*, aki csak közönséges gabonát eszik, s nem ízleli meg az Úr Caitanya Mahāprabhu és Kṛṣṇa transzcendentális kedvteléseit, lassanként erőtlen lesz, s leesik transzcendentális helyzetéből. Viszont ha csak egy cseppet is iszik Kṛṣṇa kedvteléseinek nektárjából, teste és elméje kivirul, nevetni, énekelni és táncolni kezd.

Magyarázat: A Kṛṣṇa-tudatos mozgalommal kapcsolatban álló összes *bhaktának* minden könyvet, amit lefordítottunk (*Caitanya-caritāmṛta*, *Śrīmad-Bhāgavatam*, *Bhagavad-gītā* és a többi könyv) olvasnia kell, különben egy idő múlva csak enni és aludni fognak, majd leesnek, így szalasztva el annak a lehetőségét, hogy elnyerjék a transzcendentális öröm örökké tartó, boldog életét.

e amṛta kara pāna, yāra sama nāhi āna,
citta kari' sudṛḍha viśvāsa
nā paḍa' kutarka-garte, amedhya karkaśa āvarte,
yāte paḍile haya sarva-nāśa

Az olvasók meg kell, ízleljék e csodálatos nektárt, hiszen nincs semmi ehhez fogható! Elméjükben szilárdan őrizve hitüket óvatossá kell lenniük,

nehogy a hamis érvek csapdájába vagy a szerencsétlen körülmények örvényébe essenek! Ha valaki ilyen helyzetbe kerül, annak vége. ❀

Śrī Caitanya-caritāmṛta, Madhya-līlā
25. fejezet, 272-279. versek

MIT JELENT ELFOGADNI ÉS FELADNI VALAKI TÁRSASÁGÁT?

Śrīla Bhaktivinoda Ṭhākura

Sokaknak ez nem világos. Lehetnek kétségeik, mivel ha egy materialistához vagy egy anyagi tárgyhoz való közel kerülésre úgy tekintünk, hogy ez a társaságuk elfogadását jelenti, akkor ezt lehetetlen feladni. Amíg az embernek van anyagi teste, addig hogyan is lennek képesek feladni ezek közelségét? Hogyan mondhatna le egy *grhastha Vaiṣṇava* a családtagjairól? Még ha valaki *sannyāsī*, akkor sem tudja elkerülni a csalókat. Az ember, legyen *grhastha* vagy *sannyāsī*, az élete során kell, hogy találkozzon materialistákkal, ezért a velük való társulás határát a Śrī Upadeśāmṛta a következőképp határozza meg:

dadāti pratigrhṇāti guhyam ākhyāti pṛcchati bhuñkte
bhojayate caiva śaḍ-vidharṇi pṛiti-lakṣaṇam

Ó, *sādhakák*! Az ember élete során el kell, hogy fogadja a rossz és a jó emberek közelségét is. Ez egyformán érvényes a családosokra és a lemondott rendben élőkre. Habár a közelség ott van, az ember nem szabad, hogy rossz társaságba kerüljön. Ha az adományozás, az adományok elfogadása, az elme feltárása és mások meghallgatása, illetve az étel elfogadása és kínálása szeretettel történik, azt *saṅgának*, társulásnak nevezik.

Éhes embernek ételt adni vagy egy jámbor személytől adományt elfogadni kötelességből, nem pedig szeretetből kell. Így, még ha materialisták is, ez a fajta elfoglaltság nem tekinthető társulásnak. De ha tiszta *bhakták*, akkor az ilyen tetteket a szeretet által vezérelve kell végrehajtani. Amikor a cselekvést a szeretet ösztönzi, az társulás. A tiszta *Vaiṣṇaváknak* történő adományozás és tőlük bizonyos dolgok illetve vagyont elfogadása így *sat-saṅgá*vá válik. Ezért egy materialistának szeretetből adományt adni illetve azt tőle elfogadni az *asat-saṅga*. Amikor egy materialista közeledik hozzátok, bármit is kell

tennetek, azt kizárólag kötelességből tegyétek! Egy ilyen személlyel nem szabad bizalmasan beszélgetni! Az ilyen beszélgetések során jelen van valamennyi szeretet, ezért ez így már társulásnak számít. Miközben egy materialista baráttal találkozik, az ember csak annyit mondjon, amennyit elengedhetetlenül szükséges! Ilyenkor jobb nem mutatni őszinte szeretetet.

De ha ez a barát egy *Vaiṣṇava*, akkor azáltal, hogy szeretettel beszélünk vele, el kell fogadni a társaságát! A hétköznapi beszéd során nincs társulás. Hétköznapi személyekkel úgy kell viselkedni, ahogyan az ember egy idegennel vásárlás közben a piacon viselkedne. Az Úr tiszta *bhaktájával* ugyanezt viszont már szeretettel kell tenni! Ha valakinek az a kötelessége, hogy az éhezőknek, a rászorulóknak és a tanítóknak enni adjon, akkor azt úgy kell tennie, mint a házigazda, aki kötelességtudóan gondoskodik a vendégeiről, viszont nem szükséges szeretetet mutatnia. Vagyis törődjön velük, de ne szeretetből tegye.

A tiszta *Vaiṣṇavakat* ugyanakkor szeretettel kell étellel kínálni, s amikor szükséges, az általuk adott maradékokat szintén szeretettel kell elfogadnia. Ha valaki, miközben adományt ad vagy elfogad, bizalmasan közöl vagy meghallgat valamit, illetve enni ad vagy ételt fogad el a feleségétől, a gyerekeitől, a szolgálaitól, a szolgálólányaitól, az idegenektől és bárki mástól, akivel találkozik, így tud viselkedni, akkor nem lesz rossz, csak jó társulása. Addig az odaadás elérése reménytelen, amíg valaki ily módon fel nem adja a rossz társulást. Egy, a lemondott rendben élő *Vaiṣṇava* a fentebb említett elvek szerint minden alamizsnát el kell fogadjon, amit *mādhukarī* során, az őszinte családostok házában kap. Mindig emlékeznie kell a kéregetés és a *mādhukarī* közötti különbségre. Egy *gr̥hastha Vaiṣṇava* egy tiszta jellemű *gr̥hastha* házában fogadjon el *prasādam* gabonát és italt. Az embernek mindig óvatosnak kell lennie egy *abhakta* vagy egy rossz jellemű személy házában történő *prasādam* elfogadásával!

Erről nem is szükséges többet mondani. Azok, akik jámbor tetteik miatt hisznek az odaadó szolgálatban, rendelkeznek egy kevés intelligenciával. Ennek az intelligenciának köszönhetően pedig képesek könnyen megérteni az előző *ācāryák* tanításainak lényegét. Ezért

mindössze néhány szóra van szükség a tanításukhoz. Akik viszont nem végeztek jámbor tetteket, azoknak nincs hitük. Még ha több kötetnyi tanítást is kapnának, akkor sem értenének meg semmit. *Śrī Upadeśāmṛtájában* Śrīla Rūpa Gosvāmī ezért írt mindössze néhány szavas útmutatást. ❀

Magyarázat Śrīla Rupa Gosvāmī *Śrī Upadeśāmṛta* című művéhez

Vrajraj Press, c/o ISKCON Vrindavan. 1996.

ÖRÖKKÉ A GURU ÁLTAL FEGYELMEZVE

Śrī Śrīmad Gour Govinda Swami

Bhagavān szavak formájában száll alá. Ez a *Kṛṣṇa-kathā*, mivel a *Kṛṣṇa-kathā* és *Kṛṣṇa* nem különbözőek. Tehát *Kṛṣṇa* e *kathā* formájában száll alá, és e *kathā* hallása örök. Más szóval a *śiṣyatva*, vagyis tanítványnak lenni is örök dolog, mert aki hall az a tanítvány. A *śiṣya* hall, *śravaṇamot*, a Guru pedig *kīrtanát* végez, vagyis beszél. A Guru *kīrtanája* örök és a *śiṣya* hallása is örök. „Örökké a Gurum szolgája, tanítványa vagyok!” Ezzel a hangulattal illetve hozzáállással büszkeségről szó sem lehet! Inkább a meghódolás és az alázatosság lesz jelen. Szükség van arra, hogy az embert a Guru fegyelmezze. „Ha a Guru nem fegyelmez, akkor szeszélyesen fogok cselekedni, büszke leszek. Ez azt jelenti, hogy démonikus mentalitásom lesz, és ahelyett, hogy *bhakta*, *Vaiṣṇava* válna belőlem, csak egy démon leszek!” Tehát ez a fegyelmezés örök. „A Guru örökké nevel, én pedig örökké a tanítványa vagyok!” Amiről beszélek, az nagyon-nagyon komoly, mély és finom szintű filozófia. És nélkülözhetetlen is! Ez a *śiṣyatva*, a fegyelmezés örök. „Örökké irányítva kell lennem. A Guru nevel engem!” Az, hogy valaki tanítvány marad azt jelenti, hogy nevelést kap. „Anélkül, hogy megragadná a fületem és lekeverne egyet, hogyan válnék alázatossá? Hogyan hódolhatok meg, hogyan válhatok odaadóvá?”

Ne várj tiszteletet!

Bhaktivinoda Ṭhākura ezért azt mondja:

*āmi ta' vaiṣṇava, e-buddhi ha-ile, amānī nā haba āmi
pratiṣṭhāśi āsi', hṛdaya dūṣibe, ha-iba niraya-gāmī*

„Ó, én egy nagyszerű *Vaiṣṇava*, egy *sādhū*

vagyok!” Ha ez az elmédbe jut, az azt jelenti, hogy egy démon hatol beléd! Büszke és felfuvalkodott leszel. Tiszteletet fogsz követelni és soha senkit nem fogsz tisztelni. De Mahāprabhu azt mondja: *amāni mānada* – ne várj el tiszteletet, hanem tisztelj mindenkit! Viszont ha valaki azt gondolja: „Nagyszerű *sādhu*, egy *Vaiṣṇava* vagyok!”, akkor képtelen lesz *amānināvā* válni és mindenkit tisztelni. Tiszteletet fogtok elvárni, és a szívetek szennyezetté válik! *Pratiṣṭhāsā*, csak a hírnév, a tekintély és az imádat után fogtok futni. Ez anyagi nyereség és így a szívetek majd beszennyeződik. *Pratiṣṭhāsā āsi*’, *hr̥daya dūṣibe*, *ha-iba niraya-gāmī* – és akkor a pokolba megyek! Ez a következmény. A *lābha*, a *pūjā* és a *pratiṣṭhā*, a hírnév, a tekintély és az imádat a tiétek lesz és a pokolba mentek! Nem fog megtisztulni a szívetek! Ez a legfontosabb! Az embernek örökre tanítványnak kell maradnia, és örökké a Guru fegyelmezése alatt kell lennie! Ez a mi kapcsolatunk! Ez egy szeretettel teli kapcsolat. Máskülönben hogyan szerezhetnénk meg a legmagasabb szintű nyereséget? És mi ez a legmagasabb rendű haszon? A *Kṛṣṇa-prema*! Vagyis Kṛṣṇa szerető szolgálata. Ez a vgső nyereség! Ezen a Kṛṣṇa iránti szereteten keresztül lesz Kṛṣṇa megköötözve. Az ember megkapja Kṛṣṇát és ez a legmagasabb szintű nyereség! ❧

Śrī Caitanya-caritāmṛta, Ādi-līlā 11. fejezet, 7. vers
Lecke részlet. Bhubaneswar 1993.

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó
Sri Krishna Balarama Mandir
National Highway No. 5
IRC Village
Bhubaneswar, Odisha, India 751015
Email: katha@gopaljiu.org
Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők
Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része.
ISKCON Alapító-Ācārya Ő Isteni Kegyelme A. C.
Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog

Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda
könyveiből, leveleiből és előadásából származó idézetek
© Bhaktivedanta Book Trust.

Minden egyéb anyag, ha másként nincs feltüntetve © ISKCON Gopal
Jiu Kiadó. Minden jog fenntartva. A Bindu elektronikus vagy nyomtatott
módon, változatlan tartalommal történő terjesztése engedélyezett.

ADVAITA ĀCĀRYA ÉS A VAIṢṆAVA-APARĀDHĪ

Śrīla Sanātana Gosvāmī:

Śrī Hari-bhakti-vilāsa – részlet

Élt Mathurāban egy érdemtelen *brāhmaṇa*, akinek az volt a szokása, hogy a *Vaiṣṇavákat* kritizálta. Egy büszke tudós és gonosz ember volt, így Mathura lakói féltek tőle. Egyszer Advaita Ācārya Prabhu előtt beszélt gyalázkodva a *Vaiṣṇavákról*. Advaita ezt hallva annyira mérges lett, hogy dühében remegtek az ajkai és elvörösödött a szeme.

– Ó, te gonosz ember! Ma nem menekülsz Előlem! Ezzel a *cakrával* vágom le a fejed! – kiáltotta a *brāhmaṇának*, majd egy négykarú formát vett fel, a *brāhmaṇa* pedig félelmében reszketni kezdett.

– Uram! Büntess meg, ahogy szeretnél! Sajnos elvesztettem a jó intelligenciámat, és a *Vaiṣṇava tattva* szerint bünt követtem el. Kérlek, légy hozzám kegyes és ments meg e bűnöktől! – mondta összetett kezekkel, ahogy próbálta megbékíteni Advaitát, aki, amikor látta, hogy a *brāhmaṇa* elesetten sírni kezdett, elrejtette a négykarú formáját, és mivel megsajnálta, úgy döntött, hogy megáldja.

– A bűnök miatt, amiket elkövettél, a pokolba kell menned! De elmondom, hogy hogyan hozhatod helyre, amit tettél. Be kell ismerned, hogy vétkeztél, meg kell próbálnod minden élvezetről lemondani, és *nāma-saṅkīrtanát* kell végezned! Szívvel-lélekkel szolgálj a *Vaiṣṇavákat*, s közben legyél rendkívül óvatos! A tiszta odaadó szolgálat sztenderdjeinek megfelelően végezz imádatot, és ne mondd el senkinek, amit ma láttál!

Miután ezeket mondta a *brāhmaṇának*, Advaita Ācārya Prabhu zárandoklatra indult. A *brāhmaṇa*, Advaita instrukcióit követve *nāma-saṅkīrtanába* merült, és alázatosan, könnyekkel a szemében elment Mathurā összes házába. Őszinte törekvését látva a *Vaiṣṇavák* elégedettek voltak és minden jót kívántak neki, ugyanakkor azon tűnődtek, mi okozhatta a *brāhmaṇa* viselkedésében a változást. Egyvalaki ismerte ennek az okát, és el is mondta:

– Egyszer egy *brāhmaṇa*, aki úgy ragyogott, mint a nap, érkezett Mathurāba. Valószínű, hogy ő az Őr volt emberi formában, s Ő változtatta meg ezt a *brāhmaṇát*. ❧

Śrī Narahari Cakravartī: Śrī Bhakti-ratnākara.
5. hullám, 173-196. versek
Gaudiya Mission, Calcutta. 1987.